

അമേരിക്കൻ കവിത

അമേരിക്കൻ കവിത എന്നു കേട്ടാൽ ആകാശപ്പുഷ്പം, ഐസലണ്ടിലെ പാസ്കൂ, എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോഴുള്ള പ്രതികരണമാണ് സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുന്നത്; ടെക്നോളജിയെ പുച്ഛിക്കുകയും ടെലിവിഷൻ നോക്കിയിരുന്നത് വിശ്രമ വേളകൾ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് എന്തു കവിത, എന്തു സാഹിത്യം? അവർക്ക് അങ്ങിനെയുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഓർമ്മശക്തിയെ വളരെ തെരുക്കിനോക്കിയാൽ ലോങ്ഫോല്ലോ, വാൾട്ട് വിററ്മാൻ, എന്നിങ്ങനെ മനോ രണ്ടോ ലോകപ്രസിദ്ധിയാർജിച്ച പേരുകൾ കണ്ടുകിട്ടിയേക്കാം; അത്രതന്നെ.

പക്ഷേ, പണ്ടത്തെ സ്ഥിതി എന്തായാലും ഇന്നിപ്പോൾ കഥയൊക്കെ മാറിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷത്തിനിടയ്ക്ക് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ കവിതാനദിയുടെ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. കരകവിത്തു നാടാകെ കലങ്ങിയ കഴുവെള്ളം പരന്നിരിക്കുന്നു, കവിത എഴുതുകയും അച്ചടിച്ചു വിറ്റു

കയും മാത്രമല്ല അവിടുത്തെ പതിച്ചുപരസ്യംചെയ്ത് ആളുകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത് കവിത വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക എന്ന നമ്പ്രഭായവും വളരെയധികം പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ സാഹചര്യം നേടിയ സംഘടനകളും നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ടിക്കറ്റുവച്ചുള്ള ഈ "കവിചൊല്ലൻ" ഒഴികെ മറ്റുകാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷത്തോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ അമേരിക്കൻ പ്രതിഭാസത്തെപ്പറ്റി ഏ.ടി. ബേക്കർ എന്ന ലേഖകൻ "ഓം" എന്ന പ്രസിദ്ധവാചികയിൽ ഈയിടെ എഴുതിയ ഒരു വിവരണം സംഗ്രഹിച്ചു ചേർന്നത് പ്രസക്തവും, അത്യാധുനിക പ്രസ്ഥാനം കണ്ടു അവരനെ നില്ക്കുന്ന വായനക്കാർക്ക് പ്രയോജനകരവും ആയിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

സഹൃദയലോകത്തിന്റെ കവിതാദാഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എത്രയോ കാലം അധിനായകപദവിയിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ മഹാ

ഡോ: കെ. ഭാസ്കരൻനായർ

കവികളെയെല്ലാം മിക്കവാറും പിരിച്ചു വിട്ടു മട്ടാണ് കാണുന്നത്. ടി. എസ്. എലിയട്ട്, റോബേർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റ്, ഡൈലൻ തോമസ്, റുബ്ബിയു: എച്ച്. ആഡൻ തുടങ്ങി ചലകപ്രസിദ്ധിനേടിയ കവികളുടെ നേക്ക് അത്യധുനികന്മാർ വലിയ അക്ഷമയും അസഹ്യാപരയും കാണിക്കുന്നു. ഈ കവികളെ ആത്മാർത്ഥമായി ആരാധിക്കുന്നവരെ ഇന്നും അങ്ങിങ്ങു കണ്ടെക്കാമെങ്കിലും അവർക്ക് അനായായികളോ ശിഷ്യഗണങ്ങളോ ഇല്ല. അവരുടെ ബുദ്ധിവിയാപാരവും ഉദാത്തഭാവങ്ങളും ആർക്കു പിടിക്കുന്നില്ല. നിത്യവും കാണുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാധാരണ ഭാഷയിൽ വൃത്തവും മാത്രയും ഒന്നുമില്ലാതെ കവിതയെഴുതിയ വിലയും കാർട്ടൂൺ വില്യംസ് എന്ന മുൻതലമുറക്കാരനെ മാത്രമെ അത്യധുനികന്മാർ അല്പമെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നുള്ളൂ. അതും എത്രകാലത്തേക്കെന്നറിഞ്ഞില്ല. മരണശേഷി റോബേർട്ട് ലോവൽ എന്ന കവിയായ്

അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെയാ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യനായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനായായികർ സ്വന്തം ദുരിതാനുഭവങ്ങളെയും വിസ്തരിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിവരുന്നു. അതെല്ലാം കവിതയാകുമെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ.

സത്യത്തിൽ അത്യധുനികന്മാർക്ക് ഒരു അംഗീകൃത നായകനില്ല. അവരുടെ കൃതികൾ എത്രയും പിടിയും കിട്ടാത്ത വൈവിധ്യം കലർന്നതാണെങ്കിലും ഈ കവിതാവ്യവസായക്കാരെ, ഒഴുക്കൻമട്ടിൽ, അഞ്ചായി തരംതിരിക്കാം:

1. ശകാരഘോഷക്കാർ
2. യാതനയുടെ നിവേദനക്കാർ
3. കടുക്കമണിച്ചർക്കകാർ
4. വിവരണപ്രകാശകാർ
5. പുതുരതകവികൾ.

ശകാരഘോഷക്കാർ ഇന്നത്തെ യുവജനപ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ മുൻപന്തിയിൽനിന്നു ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. അവരെ എവിടെയും കാണാം. 45 വയസ്സുള്ള

ചെറുകിടവ്യവസായം

ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഷെഡ്ഡുകൾ ആവശ്യമാണ്. ചെറുകിടവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മെഷിനറികൾ ഗഡുക്കളായി പണമടച്ചു സമ്പാദിക്കുന്നതായിരിക്കും സൗകര്യം.

ചെറുകിടവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണ്.

ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങൾക്കു സർവീസ് വർക്ക്ഷാപ്പുകളുടെ സഹായം വേണ്ടിവരും.

ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചേക്കും. കൂടാതെ,

സർവ്വേ ഉപകരണങ്ങൾ, ഇൻജിനീയറിങ്ങു ഉപകരണങ്ങൾ, നല്ലയിനം മെച്ചിലോട്ടു, തറയട്ടു, ഫാൽട്ടബാഡു, കളിമൺ സാധനങ്ങൾ, ഡൈകാസ്റ്റു ഉപകരണങ്ങൾ, ജീവ് ഇഡു, മഴക്കാട്ടു, സീറുകവർ, ഫർണിച്ചർ എന്നിവയും, ഫാക്ടറീഷെഡ്ഡുകൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ എന്നിവ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

കേരളസംസ്ഥാന ചെറുകിടവ്യവസായ കോർപ്പറേഷൻ

(ഒരു പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനം)

ചെന്തിട്ട, P. B. No. 50, തിരുവനന്തപുരം-1

Telegram: SMALINCORP

ഫോൺ: 2767, 5062, 3585, 4158

ആലൻ ഗിൻസ്ബർഗ്ഗ് എന്ന കവിയെ കറേനാൾ ഇവർ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ ചരിത്രം. അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ ഭാരതീയരുടെ അദ്ധ്യാപനവിദ്യാലയം കേന്ദ്ര പ്രസ്ഥാനത്തിലുമാണ് അഭിനിവേശം. പക്ഷേ, വീണ്ടും കവിതയുടെ ലോകത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ അനുഭൂതി പലപ്പോഴും വെറും ശബ്ദഘോഷമായി പരിണമിക്കുന്നു. ചിത്തകലാപരമായ കലാപരമായവയെ എഴുതിയവരാണ് ചിത്തകലാപരമായവരാണ്. സാഹിത്യം യാതനകളെയും ദുഃഖങ്ങളെയും കുറിച്ചു കെ നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ പദ്യം എഴുതുന്നവരാണ് മറ്റൊരു കൂട്ടർ, അവരുടെ കൃതികളിൽ വ്യസനവും ദൈന്യഭാവങ്ങളും മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. വ്യസനവും വ്യാകുലതയും ഇന്നു സാർവ്വത്രികമാകയാൽ ഇക്കൂട്ടർ സാമാന്യനിലവാരത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നവർ കഴിയുന്നില്ല. അവരുടെ കവിത വായിക്കാതെതന്നെ വേണ്ടുവോളം വ്യാകുലത അനുഭവിക്കാം, നേരത്തേപറഞ്ഞു വിലംസീന്റെ അസ്ഥിവിരിവിലുള്ള "ചുവന്ന കൈവെണ്ണ" എന്ന കൃതിയാണ് കടുക്കമണിച്ചരക്കുകാരുടെ ആദർശമാത്രകയാൽ കരുതപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, സാധാരണവസ്തുക്കളും പ്രതീകങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് കവിതയുണ്ടാവുകയില്ല. പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ സാധാരണത്വമല്ല കാവ്യാനുഭൂതിയുടെ ആസ്വാദനം. ഇക്കൂട്ടർ വൃത്തവും ശീലുകളും നന്നായി. വാക്യഘടനയുമില്ല, ഇവർ ടൈപ്പ്റൈറ്റർ ഉപയോഗിച്ചു കവിതയെഴുതുമ്പോൾ അക്ഷരങ്ങളുടെ ആണികളല്ല "സ്റ്റേസ് ബാർ" (വാക്കുകളുടെ ഇടയ്ക്കു ശൂന്യസ്ഥലം വിട്ടുപോകാത്ത ഉപായം) ആണ് അധികം തവണ അമർത്തുന്നത്. തർക്കപരമായി കലോസ്ഥിതി ചിത്രിക്കിക്കുന്ന കഠിന വാക്കുകൾ കാണാം, ഔചിക്യം നാമങ്ങളാണ്. അവയിൽ നിന്ന് വളരെ ദൂരെ അകത്ത് ഒരു ക്രിയാപദവും കണ്ടെത്താവതും. ശ്യാസത്തിന്റെ ഗതിതന്ത്രസമീച്ചാണത്രെ ഇത്തരം കവിത രചിക്കപ്പെടുന്നത്. ചക്രവർത്തിയുടെ എഴുത്തുള്ളതു വണ്ണിക്കുവാൻ നിയുക്തനായി ക്ഷണനിലിന്നു രേഖിയോവിവരണകാരൻ ചക്രവർത്തി വന്നുചേർമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന ശ്യാസവികാരണ

ളാണ് ഇത്തരം കവികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. പാലാമണനെ കൂട്ടരായ വിവരണപ്രകാശൻ കാണുന്നതു മുഴുവനും എഴുതിവെക്കുന്നവരാണ്. പുസ്തകപരമ്പരയോടൊപ്പം കവിതയോ ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ എഴുതിക്കൂട്ടുന്ന പാഴ്വേലയാണിതു്. ഡയറിയെഴുതു് കവിതയല്ല. പുതുമതക്കാണെന്നു അർത്ഥമെന്നു കൂട്ടരുടെ കവിതയല്ല, ജീവിതരീതിയാണ് ആരാധകന്മാരെ ആകർഷിക്കുന്നത്. അവർ എഴുതിയതിൽ രക്ഷരവും വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആരാധകന്മാരാണ് അധികവും. ഇത്തരം കവികളിൽ പലരും ഹിപ്പികളായും ബിറ്റിനിക്കുകളായും, മറ്റു പല പേരുകളിലും നടക്കുന്നു; ഇവർ അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യന്മാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും ജപ്പാൻകാരുടെയും ആദ്ധ്യാത്മികസങ്കല്പങ്ങൾ സാഹിത്യമായി കവിതയെഴുതുന്നത്; മനുഷ്യനെ പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ ലയിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു അവരുടെ ശ്രമം. ഇന്നെനിക്ക് തീരെ സുഖമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു കവിതയെഴുതണം. എങ്ങിനെയാണു് ഉലയട്ടെ, എന്തെങ്കിലും ഒരു കവിത, ഈ കവിത. ഇതു് അവരിൽ ഒരാൾ എഴുതിയ കവിതയുടെ ശാഹിത്യജടയാണ്. മെർവിൻ എന്നും ആമൺസ് എന്നും രണ്ടു കവികളെ മാത്രമേ അല്ലാമകിലും കഴിവുള്ളവരായി ഈ അത്യുന്മുഖനികന്മാരുടെ മഹാസമുഹത്തിൽ കാണുന്നുള്ളൂ; മെർവിൻ പുലിറ്റർ സമ്മാനത്തിന് അർഹനായി, അദ്ദേഹം ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ വ്യാകുലതകളെയും സന്ദേഹങ്ങളെയും, ദൈവസമയത്തു പ്രാദേശികമെന്നും സാർവ്വലൗകികമെന്നും തോന്നുന്ന രീതിയിൽ, പ്രപഞ്ചം ചെയ്യുന്നു. ആമൺസ് അത്രയ്ക്കു പ്രസിദ്ധനായിട്ടില്ല. കോണ്ണെൽ സർവകലാശാലയിൽ പ്രൊഫസറായി ജോലിചെയ്യുന്നു, നല്ല ലക്ഷാശീലനാണ്. പാരായണസംഘടനകളിൽ ചേർന്നിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ അറിച്ചുപെറുക്കിയാൽ രണ്ടുപേരെ കാണുകാമെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവർ തുടരുന്ന എഴുതിയിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ കവിത ഒരു തുണയുമില്ല (ശേഷം 109-ൽ)

ഭാണപ്പതിപ്പ്

൧൪

അത്യാധുനിക അമേരിക്കൻകവിത

(27-ൽ നിന്നും തുടർച്ച)

അ, ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത, പാഴ്ശ്ശക്കാണ്. കവികളുടെ പ്രസ്ഥാനം കവിതാപാരായണത്തിന്റെ പ്രചാരവും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധനെന്ന പരയുന്ന അത്യാധുനികനാരെല്ലാം ഒരു പരസ്പരം കടന്നുപോയിത്തീർന്നു. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ അസാധാരണമായും വേഷമാറി പുസ്തകനിരപണങ്ങളെഴുതി അന്യോന്യം പ്രശംസിക്കുക എന്നത് തെഴിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ആരെപ്പറ്റിയും ഒരു ദോഷവും പറയുകയില്ല. "തുറവിലുള്ള ഓരോ വയ്പ്പിൽത്തന്നെയും ഓരോ സൂചിയാണെന്നും, തന്മൂലം സാക്ഷാൽ സൂചിയേതെന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ എന്ത് അസംബന്ധം എഴുതുന്നവനും കവിയാകുമെന്നും പക്ഷിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ താരാവീണ പരിശോധിക്കുന്നതുപോലെയാണ് അത്യാധുനികകവിതയെ വിലമതിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ പെരുമാറുന്നത്; അവർ അതിന്റെ രൂപലക്ഷണങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു. എല്ലാം തോലും ചിറകും കൊക്കുമെല്ലാം പരിശോധിക്കും. ഈ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം നല്ല നിശ്ചയമാണ്, എന്തെന്നാൽ അവരും താരാവീണ സൃഷ്ടിക്കുന്നവരാണ്. ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം തിരിച്ചറിയുന്നത് ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പ്രഖ്യാപിക്കുമെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ആരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല—പക്ഷി എന്നു പറയുന്ന ഈ ജന്തു പറക്കുകയില്ല എന്ന ദയനീയമായ പരമാർത്ഥം!

"ദൈവം" മാസികയുടെ പഠനസംഘം അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയ കോളേജുകാരികളിൽ ഒരാൾക്കും തങ്ങൾ ആരായിരുന്ന പ്രമോണികളായ അത്യാധുനികന്മാരുടെ കൃതികളിൽനിന്നും ഒരു വരിപോലും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലത്രെ. അത്യാധുനികകവിത അങ്ങിനെ എളുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മിക്കാവുന്നതല്ല! "മനസ്സിൽ തിങ്ങിനില്ക്കുന്നത്" ഒരു വികാരാവസ്ഥയാ

ഓണപ്പതിപ്പ്

HIMALAYAN CATERERS

ഹി.മ. ല.പൻ കേറ്ററേഴ്സ്
മെയിൻറോഡ്, കൊല്ലം

കേറ്ററിങ്ങിന് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്
ഏക സ്ഥാപനം!

സോഡാഫാക്ടറികൾക്കും, ബേക്കറികൾക്കും ആവശ്യമുള്ള എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ, സോഡാ കപ്പുകൾ, സാക്കറിൻ, സോഡാഗ്യാസ് തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ മിതമായ വിലയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഐസ് എപ്പോഴും സ്റ്റോക്കുണ്ടായിരിക്കും.

Phone No. 3553
Prop: S. P. Kesava Pillai & Sons

ണവും, സ്റ്റോക്കുണ്ടാകാതെ ഒരു ഭൂഭാഗദൃശ്യം! എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സമാധാനം; തെലുക്കുകൾ എ. ഈ. മൗസുമാൻ എന്ന ആംഗലേകവി മരണാശുപത്രിയിൽ പറഞ്ഞ സമാധാനമായിരിക്കും കരളുടിയോജിക്കുന്നത്. "കാലത്തു" മുഖക്കുരം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു കവിതാശകലം ഓർമ്മിച്ചുപോയാൽ എന്റെ രോമങ്ങൾ എഴുന്നള്ളും; എനിക്കു ക്ഷുരംചെയ്യാൻ കഴിയുകയുമില്ല. കത്തി ഉടക്കിപ്പിടിക്കും," ഇതൊന്നുമല്ല കവിത. അനാദൃതമായ കാലപ്രവാഹത്തിനിടയ്ക്ക് ലോകത്തിന്റെ സ്മരണയിൽ ദൃശ്യമുദ്രിതമാകുന്ന ശ്രേഷ്ഠകൃതികൾകൊണ്ടു കാര്യമുള്ള; അവ മനുഷ്യരേക്കാൾ ചിന്തയ്ക്കും, ചെവിയിൽ വീഴുന്ന ഭാഷയുടെ നാദത്തിനും ശാശ്വതമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. ഇത്തരം കവിത എത്രകാലത്തും ദുർലഭമായിരിക്കുമെന്നു സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ ഈ കവനവ്യവസായം കാര്യകൾക്കും ഭാവനയ്ക്കും ആവശ്യമില്ലാത്ത, വഴിപിഴച്ചവന്നു, ഒരു പാഴ്ചുമടായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

—o—